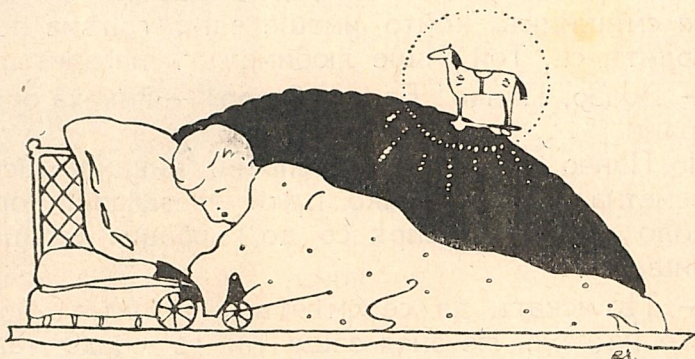


Бѣдниятъ Урашима! Той ималъ добро сърдце, но не удържалъ думата си. Да билъ направилъ, каквото му поръчала морската царкиня, той можелъ да живѣе още хиляда години.

А колко хубаво било въ подводното царство! Тамъ блестяли коралови палати. По дърветата свѣтѣли скъпоцени камъни. Тамъ плували сребърни рибки и златната опашка на морския царъ грѣла като слънце.

Преведе Мара Тодорова.



СЪНЪ.

Мамо, мамо, слушай,
Стига ме цѣлува,
Чуй да ти разкажа —
Чуденъ сънь сънувахъ.

Спя си тихо, сладко
И сънувамъ, мамо,
Че при менъ ти идешъ
Тая сутринъ рано.

Идешъ и ми носишъ
Бѣличкото конче,

Дето ти го искахъ
За мойто файтонче.

А пъкъ ти самичка
Нали, мамо, каза,
Че сънь срещу празникъ
Истина показва?

Ха сега да видимъ!
Днесъ нали е празникъ,
Истина ли, мамо,
Тоя сънь показва!

Емилъ Кораловъ.

